



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud ve Strakonících rozhodl samosoudkyně JUDr. Pavlou Potužníkovou ve věci

žalobkyně: **Stafer s.r.o.**, IČO 27872441  
sídlem Na Valešince 137, 261 01 Příbram  
zastoupená advokátkou Mgr. Markétou Ondřejkovou  
sídlem Krkonošská 153, 543 01 Vrchlabí

proti  
žalované: **SVJ Čertův Kámen**, IČO 26070057  
sídlem U Čertova kamene 1020, 388 01 Blatná  
zastoupená advokátem JUDr. Janem Mrázkem  
sídlem Jana Wericha 576, 388 01 Blatná

**o zaplacení částky 39 680 Kč s přísl.**

**takto:**

- I. Žaloba, podle níž by žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni 39 680 Kč s úroky z prodlení ve výši 7,05 % z částky 49 680 Kč od 6. 9. 2012 do 31. 12. 2013, ve výši 8,05 % z částky 49 680 Kč od 1. 1. 2014 do 13. 3. 2014 a dále z částky 39 680 Kč od 14. 3. 2014 do zaplacení, **zamítá.**
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 136 708 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

**Odůvodnění:**

1. Žalobkyně původně se domáhala rozhodnutí soudu, podle něž by žalovaný byl povinen zaplatit jí 45 200 Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnila tím, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o dílo dne 15. 7. 2011, na základě níž žalobkyně dodala žalovanému projektovou dokumentaci nové plynové kotelny s dohodnutou cenou 46 000 Kč plus DPH za vypracování projektové

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

dokumentace, a dále 16 500 Kč plus DPH za zajištění stavebního povolení s tím, že tato druhá část díla, tedy zajištění stavebního povolení nebyla nikdy realizována, neboť žalovaný neposkytl potřebnou součinnost. Žalobkyně obdržela 15. 8. 2012 dopis žalovaného, že ruší smlouvu o dílo bez jakéhokoli zdůvodnění, načež reagovala žalobkyně dopisem z 24. 8. 2012, že je připravena předat projektovou dokumentaci. Na to reagovala žalovaná strana dopisem z 16. 10. 2012 s oznámením o odstoupení od smlouvy z důvodu prodlení žalující strany, která dosud dílo nepředala. Na což reagovala žalobkyně s tím, že s tímto odstoupením nesouhlasí, neboť k němu nebyly splněny zákonné podmínky. Projektová dokumentace byla na adresu žalovaného zaslána 13. 2. 2013 a zároveň pak byla zaslána i faktura č. [REDAKCE] na 46 000 Kč plus DPH, tedy celkových 55 200 Kč. Poté proběhla e-mailová komunikace, jejímž výsledkem byla odsouhlasená dohoda, že pokud nebude nutno vymáhat plnění soudní cestou, bude žalované poskytnuta 10% sleva, tedy žalovaná uhradí 90 % dlužné částky a následně bude vše mezi účastníky formálně dořešeno. K této platbě nedošlo, neboť žalobce zaslal žalovanému upomínku dne 22. 10. 2013, na základě níž nereagoval s tím, že 1. 4. 2014 byla zaslána první předžalobní výzva na základě níž došlo ze strany žalované k úhradě 10 000 Kč a žalobce vyčkával, zda dojde k úhradě zbytku dlužné částky, což však nebylo. Žalobkyně zdůrazňovala, že to byl žalovaný, kdo neposkytl dostatečnou součinnost a nebyl schopný zajistit podmínky pro dokončení díla. Podle žalobkyně nedošlo ani k promlčení nároku, neboť promlčecí lhůta nastává po odevzdání díla bez ohledu na to, jak byla cena fakturována a rovněž podrobně zdůvodňovala, že předaná dokumentace splňuje všechny zákonné předpoklady, což dokládá znalecký posudek znalce Ing. Prýmka, který je znalcem dostatečně kompetentním oproti znalci žalované strany Ing. Šilhy, jehož závěry jsou účelové a povrchní stejně jako zástupce stavebního úřadu VC [REDAKCE] kteří shodně uváděli, že příslušná projektová dokumentace podle nich nespĺňuje náležitosti pro získání stavebního povolení.

2. Žalovaná strana navrhovala zamítnutí žaloby, neboť platně odstoupila od smlouvy z důvodu prodlení žalobce splněním, ta to jednak dopisem ze dne 15. 8. 2012, a dále pak dopisem ze dne 16. 10. 2012 z důvodu, že jí nebyl ve sjednané lhůtě předán projekt po ukončení první fáze a žalobkyně nepravdivě uvádí, že byl projekt dokončen ve sjednané lhůtě. Žalovaná se snažila celou záležitost řešit dohodou, proto navrhla slevu díla ve výši 25 % a následně pak akceptovala návrh na případnou slevu pouze ve výši 10 %, avšak dílo v rozsahu první fáze nebylo předáno ani po četných urgencích a bylo ze strany žalobce podmíněno úhradou zálohy ve výši 90 % z ceny díla v první fázi, což žalovaný odmítl. Žalobkyně zaslala dílo až 13. 2. 2013, tedy rok a půl po sjednaném termínu a žalovaný se snažil definitivně celou záležitost ukončit po obdržení díla zaplacením částky 10 000 Kč, neboť měl značné výhrady ke kvalitě tohoto díla, které nebylo vyhotoveno podle dohody, a vznesl námitku promlčení tohoto nároku s tím, že smlouva byla podepsána dne 15. 7. 2011, první fáze tedy vypracování projektové dokumentace měla být vyhotovena a připravena k vyúčtování nejpozději koncem srpna 2011 se splatností 14 dnů, takže podle nich k promlčení i díla došlo v září 2014. Podle žalovaného navíc předložená dokumentace nespĺňuje náležitosti pro získání stavebního povolení a není tedy v souladu s předmětnou smlouvou, je v rozporu s příslušnými předpisy a nemá ani právní náležitosti dokumentace použitelné pro stavební řízení. Žalovaný trvá na skutečnosti, že nárok žalobkyně je promlčen a že ze smlouvy nevyplývá, že žalovaná strana by měla poskytnout jakoukoli součinnost. Ze všech těchto důvodů je nárok na úhradu ceny díla ze strany žalobkyně nedůvodný.
3. V řízení nejprve rozhodoval prvostupňový soud rozsudkem ze dne 29. 11. 2017, jímž byla žaloba zamítnuta se zdůvodněním, že jde o závazkový vztah obchodního charakteru podléhající úpravě obchodního zákoníku a podrobně se zabýval aplikací naplnění úpravy smlouvy o dílo podle § 536 a násl. obchodního zákoníku se závěrem, že žalovaný nemohl platně odstoupit od smlouvy o dílo pro nesplnění povinnosti, neboť k němu došlo poté, kdy mu byla doručena zpráva žalobkyně, že již byla splněna povinnost, jejíž porušení bylo důvodem k odstoupení od smlouvy. Dalším závěrem bylo, že ve smyslu obchodního zákoníku nedošlo k promlčení předmětného nároku a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

posléze, že žalobkyní zasláná projektová dokumentace žalovanému nesplňuje kritéria k předmětu smlouvy o dílo uzavřené mezi účastníky 15. 7. 2011, a proto se žalobce nemůže domáhat po právu uhrazení ceny díla ve smyslu obchodního zákoníku.

4. Krajský soud v Českých Budějovicích svým usnesením č. j. 22 Co 328/2018-334 ze dne 27. 6. 2018 zrušil rozhodnutí prvostupňového soudu se závěrem, že se nejedná o závazkový vztah podléhající obchodnímu zákoníku, neboť tento vztah se řídí v plném rozsahu úpravou občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 (§ 613 a násl. občanského zákoníku), tedy konkrétně úpravou smlouvy o dílo. Odvolací soud rovněž zavázal soud prvního stupně k opětovnému posouzení námítky promlčení vznesené žalovaným, aniž by bylo zkoumáno, zda žalobou uplatňovaný nárok vůbec existuje či nikoliv.
5. Žalobkyně v tomto směru argumentovala, že promlčecí lhůta může běžet až od předání díla, přičemž zdůraznila, že žalovaná strana nesprávně zaměňuje předání a fakturaci díla, neboť pokud žalobkyně dílo nepředala, nebyl žalovaný povinen hradit cenu díla, žalobkyně se jí nemohla domáhat, takže promlčecí doba neběžela. Žalovaný nárok se tedy mohl začít promlčovat nejdříve se skončením smluvního vztahu nebo předání díla. Pokud se jedná o údajné odstoupení ze strany žalované, nedošlo k naplnění ustanovení § 642 odst. 2 občanského zákoníku, neboť žalovaná strana neurčila žalobkyni dodatečnou přiměřenou lhůtu ke sjednání nápravy, tedy zaslání projektové dokumentace, což v souladu s platnou judikaturou nelze učinit mlčky, nýbrž konkrétním jednostranným právním úkonem, v němž je jasně vymezen časový prostor, v němž má být náprava učiněna. Podle žalobkyně pak i v případě, že by došlo k odstoupení bez uvedení důvodu podle § 642 odst. 1 občanského zákoníku, má zhotovitel nárok na úhradu zhotovené části díla, jako vrácení plnění a pokud plnění spočívalo ve výkonech, pak náleží peněžitá náhrada. Žalobkyně navíc zpochybnila samotnou vůli žalované strany úkony z 15. 8. respektive 16. 10. 2012 vážně odstoupit od smlouvy s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu 22 Cdo 1719/2001 s tím, že až z následného chování účastníka smlouvy, který od ní odstoupil, lze určit, zda tento úkon myslel vážně či nikoli, což v tomto případě žalovaný popřel uzavřením následné dohody o lhůtě předání díla a snížení jeho ceny.
6. Žalovaný k otázce promlčení sdělil, že smlouva byla podepsána 15. 7. 2011, dílo mělo být dokončeno nejpozději koncem srpna 2011 se splatností 14 dní, takže promlčení žalovaného nároku nastalo uplynutím 3 leté promlčecí doby nejpozději v září 2014. Skutečnost, že žalobkyně vystavila fakturu s ročním zpožděním, dle ustálené judikatury nemá na běh promlčecí doby vliv. Navíc žalobkyně fakturu vystavila, aniž by dílo předala. Co se týče odstoupení od smlouvy po více než roce, kdy mělo být dílo předáno, již tato skutečnost sama o sobě obsahuje i dodatečně přiměřenou lhůtu dané žalovaným v souladu s ustanovením § 642 odst. 2 občanského zákoníku. Co se týče formulace odstoupení od smlouvy úkonem z 15. 8. 2012, lze s ohledem na laickou rovinu úrovně zástupců žalovaného v té době, tento úkon hodnotit jako odstoupení od smlouvy, přičemž druhé odstoupení z 16. 10. 2012 je již jednoznačně odůvodněné prodlením zhotovitele a v obou těchto případech ve smyslu citovaného ustanovení nemá žalobkyně nárok na úhradu zhotovené části díla. Podle žalované strany nelze použít ani ustanovení § 642 odst. 1 občanského zákoníku, neboť k jejímu naplnění by měla žalobkyně prokázat, že měla projektovou dokumentaci či její část zhotovenou a v jakém rozsahu ke dni odstoupení od smlouvy k 15. 8. 2012 s tím, že provedené důkazy svědčí o tom, že žalobkyně projektovou dokumentaci nebyla schopna předložit ani na základě výslovné žádosti žalovaného a odmítla ji předat i po odstoupení od smlouvy. Pokud se jedná o následnou dohodu mezi účastníky zmiňovanou žalující stranou, žalovaný se domnívá, že tato smlouva má charakter spíše dohody o narovnání, neměla vliv na zpochybnění vážnosti úkonu o odstoupení od smlouvy, kterým se cítil žalovaný být stále vázán.
7. Žalobkyně následně vzala žalobu o částku 5 520 Kč včetně úroků z prodlení spočívající v rozdílu od úroků, jak jsou specifikovány v žalobě, s úroky, kterými se domáhá úhrady nynější částky 39 680 Kč ve výši 7,05 % z částky 49 680 Kč od 6. 9. 2012 do 31. 12. 2013, s 8,05% úrokem Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

z prodlení z částky 49 680 Kč od 1. 1. 2014 do 13. 3. 2014, a dále z částky 39 680 Kč od 14. 3. 2014 do zaplacení, zpět s odůvodněním, že žalovaná částka byla od počátku řízení uvedena chybně bez zohlednění následné dohody mezi účastníky. Žalovaný s tímto zpětvzetím souhlasil, a soud proto v tomto rozsahu řízení podle § 96 odst. 2 o. s. ř. zastavil.

8. V následujícím řízení soud posuzoval, zda bylo řádně ze strany žalovaného odstoupeno od smlouvy shora uvedenými podáními z 15. 8. 2012, respektive 16. 10. 2012. K této sporné skutečnosti byly provedeny následující důkazy:
9. Ze smlouvy o dílo z 15. 7. 2011 bylo zjištěno, že žalovaný jako objednatel uzavřel se žalobkyní jako zhotovitelem a autorem této smlouvy ujednání, že dle bodu 2.1 zhotovitel vypracuje projekt nové lokální plynové kotelny v objektu pro výše uvedený bytový dům (u Čertova kamene 1020) a projekt bude vypracován v rozsahu potřebném pro získání stavebního povolení (DSP) a pro získání souvisejících stanovisek mimo, jiné k odpojení od CZT. K tomu to předmětu je pak připsáno zřejmě objednatelem označení SPOLEČNA KOTELNA SVJ 1020 A 1017. Pod bodem 2.2 pak byl předmět smlouvy vymezen jako inženýrská činnost – zajištění vyjádření dotčených orgánů a zajištění stavebního povolení. Termín plnění byl ujednan dle bodu 2.1 s dokončením do pěti týdnů od podpisu smlouvy s tím, že žádost o stanoviska bude podána do pěti dnů po dokončení projektu dle bodu 2.1, na stavební úřad bude podána žádost o stavební povolení do sedmi dnů po dokončení dokumentace a získání stanovisek dotčených orgánů. Cena díla byla dohodnuta dle bodu 2.1 na 46.000 Kč bez DPH a dle bodu 2.2 na 16.500 Kč bez DPH a bude fakturována po získání stavebního povolení. Celková cena díla je tedy 65.000 Kč bez DPH, 75.000 Kč s DPH a fakturace bude provedena po odevzdání jednotlivých částí díla se splatností 14 dní.
10. Z e-mailu z 3. 5. 2012 bylo zjištěno, že zástupkyně žalovaného místopředsdkyně ██████████ kontaktovala zástupce žalobkyně ██████████ s tím, že minulý týden s ní měl mluvit pan ██████████ ohledně vlastní kotelny s tím, že jsou potřebné dokumenty hotové a chybí jen smlouva mezi SVJ 1020 a 817 se žádostí co by tato smlouva měla obsahovat. Z e-mailu zástupkyně žalovaného ██████████ zástupci žalobkyně ██████████ z 4. 7. 2012 bylo zjištěno, že opětovně píše ohledně vlastní kotelny za SVJ 1020 se žádostí o zaslání smlouvy o dílo v souvislosti s tím, zda s ██████████ mluvil pan ██████████ nebo paní ██████████ z SVJ 817. Z reakce zástupce žalovaného ██████████ z 11. 7. 2012 (e-mail) bylo zjištěno, že jmenovaný sděluje, že jej paní ██████████ kontaktovala, domlouvali se na tento týden, že zajde k právníkovi ohledně smlouvy mezi oběma SVJ a zároveň sděluje „projekt máme hotový a pro vyřizování povolení atd. je potřeba mít jednoho stavebníka, tedy smlouvu o tom mezi vašimi dvěma SVJ, snad se to podaří rychle dořešit“. Na to následuje e-mailová reakce zástupkyně žalovaného ██████████ z téhož dne se sdělením, že na „smlouvě mezi oběma SVJ se již pracuje, jen by právník chtěl vidět smlouvu o díle, kde je uvedena celková cena, typ kotle a podobně, aby mohl některé údaje čerpat ze smlouvy. Smlouvu k projektu máme“. Z následného e-mailu zástupce žalovaného z 11. 7. 2012 pak bylo zjištěno, že toto mají v projektu smlouvy na realizaci kotelny ještě nemají, udělají rychleji návrh této smlouvy nebo vypíší technické podrobnosti z projektu, aby tam mohl právník zahrnout do smlouvy mezi SVJ, což se pokusí zaslat zítra či v pátek, neví ale jestli může jedno z SVJ nejdřív uzavřít smlouvu na realizaci kotelny, která je pro dvě SVJ.
11. Z dopisu z 15. 8. 2012 bylo zjištěno, že zástupci žalovaného sdělují zástupci žalobkyně, že ruší dohodu o provedení projektu na plynovou kotelnu SVJ u Čertova kamene 1020 Blatná a žádají o vrácení zápisu ze schůzí z SVJ 1020 a 817. Z dopisu z 24. 8. 2012 bylo zjištěno, že žalobkyně reaguje na tento dopis a žalovanému sděluje, že píše neopodstatněně to, že ruší dohodu o projektu a žádají vrácení podkladů. Shrnuje zde, že z 19. 7. 2011 uzavřeli smlouvu o dílo na vypracování projektu plynové kotelny, tato smlouva byla žalobkyni doručena doporučeným

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

dopisem dne 20.07.2011 s tím, že při osobním jednání 01.07.2011 uváděl, že pro vyřízení stavebního povolení je potřeba uzavřít smlouvu mezi oběma SVJ o stavbě společné kotelny. Tato smlouva je nezbytná pro vyřízení stanovisek dotčených orgánů a stavebního povolení. Zároveň sděluje, že samotný projekt kotelny má vytvořený a připravený k vyřizování více než rok, za tuto dobu znovu upozorňoval na chybějící podklady k vyřizování stavebního povolení, následně 3. 5. 2012 se jej paní [REDAKCE] e-mailem ptala co má uvedená smlouva obsahovat, což uvedl v kostce již několikrát, avšak do dnešního dne zmiňovaná smlouva žalobkyni zaslána nebyla. Dále pak zdůrazňuje, že cena díla byla rozdělena na dvě části, za projekt a vyřízení stavebního povolení a stanovisek dotčených orgánů, do druhé části však nedostali potřebné podklady, pouze zápisy ze schůzí s prodlením druhé části, tedy vyřizování stavebního povolení je způsobeno nečinností ze strany žalované, což nemůže být důvod k vypovězení smlouvy. Zřejmě podle něj došlo k nějakému nedorozumění a vyzývá ke spolupráci a k dohodě. Z faktury č. [REDAKCE] bylo zjištěno, že žalobkyně vyúčtovala žalovanému 23. 8. 2012 dle objednávky z SoD z 19. 7. 2011 za vypracování projektu nové plynové kotelny dle bodu 2.1 smlouvy o dílo 46.000 Kč bez DPH, tedy 55.200 Kč včetně DPH se splatností 6. 9. 2012.

12.Z dopisu ze dne 16. 10. 2012 bylo zjištěno, že žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce obdržel dopis, ve kterém sděluje žalobkyně, že projekt je hotový a požaduje zaplatit první část ceny 55.200 Kč včetně DPH. Žalovaný zdůrazňuje, že dosud dílo nebylo předáno, tedy nemohl žalobci vzniknout nárok na úhradu sjednané ceny díla s tím, že od termínu sjednaného o provedení díla uběhl více než rok a proto žalovaný odstupuje od této smlouvy. Co se týče požadavku předložení smlouvy uzavřené mezi oběma SVJ, je tato smlouva potřebná až pro řízení u stavebního úřadu nikoli pro dokončení díla projektu, který dosud předán nebyl. Aby obě SVJ mohla takovou smlouvu uzavřít, potřebuje mít k dispozici hotový projekt obsahující technické údaje a podrobnosti bez kterých není možné smlouvu připravit. Žalovaný tedy odstupuje od smlouvy s tím, že hlavním důvodem odstoupení od smlouvy je prodlení se zhotovením díla ze strany žalobkyně. Žalovaný je ochoten poskytnout další dodatečnou lhůtu k plnění za předpokladu, že mu bude poskytnuta sleva z díla ve výši 25 % s tím, že pokud s návrhem nebudou souhlasit, nechť považuje smlouvu za definitivně ukončenou a klient bude řešit zpracování projektu i jiného dodavatele.

13.Z dopisu z 5. 11. 2012 bylo zjištěno, že žalobkyně reaguje na dopis žalovaného z 16. 10. 2012 s omluvou za pozdější odpověď z důvodu projednání se svým advokátem a sdělením, že s odstoupením od smlouvy nesouhlasí, neboť je neopodstatněné a tudíž neplatné. Žalobkyně odmítla prodlení s tím, že projekt sice dosud nebyl předán, avšak tento projekt je již delší dobu vypracován a ze smlouvy o dílo nevyplývá, že by měli odevzdávat projekt před projednáním s dotčenými orgány vyřízením stavebního povolení, k čemuž odpovídá i splatnost ceny díla. Navíc o předání projektu nikdy nebyli žalovaným upomínáni a nikdy nebyla vyměřena dodatečná lhůta. Je to tedy nesoučinnost žalovaného, která vedla ke zpoždění a žalobkyně nesouhlasí ani s tím, že SVJ mohou uzavřít smlouvu až poté, co budou mít k dispozici projektovou dokumentaci, nicméně pokud by žalovaný požádal o jakékoli potřebné informace dle něj potřebné k sepsání smlouvy, ihned by mu byly poskytnuty. To se však nestalo, naopak sám byl dne 11. 7. 2012 paní [REDAKCE] informován, že smlouva je připravována. Ve snaze vyřešit věc smírnou cestou vyhovuje žalobkyně nabídce a je ochoten dohodnout se na slevě za projekt ve výši 10 %, a to pochopitelně před zapracováním stanovisek dotčených orgánů v kterémžto případě by odevzdali projekt bez příslušných autorizačních razítek s podmínkou, že případné připomínky dotčených orgánů budou z důvodu prodlení mezi vypracováním projektové dokumentace a vyřizováním stavebního povolení prováděny na náklady objednatele. Jestliže se objednatel rozhodne výše uvedenou nabídku nevyužít, jsme připraveni dílo dokončit hned po předání potřebných podkladů, přičemž jak bylo klientovi již sděleno, projekt je připraven k vyzvednutí v kanceláři.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

14. Z e-mailu právního zástupce žalovaného žalobci ze dne 11. 12. 2012 uskutečněného v 10:34 hod. bylo zjištěno, že ohledně smlouvy o dílo – SVJ č.p. 1020 Blatná žalovaný sděluje, že „obě SVJ se dohodla, že přijmou Vaši nabídku týkající se 10% slevy na první část díla, tj. že by od Vás převzali projekt před zpracováním připomínek dotčených orgánů za cenu 49 680 Kč včetně DPH (pokud správně počítám). V této souvislosti rovněž obě SVJ navrhuji společnou schůzku v naší AK, kde by byl předán projekt a řešeny některé dotazy klientů. Předběžný termín schůzky navrhuji klienti na tento pátek, to je 14. 12. 2012 v 17:00 hod.“ Z navazujícího e-mailu z 11. 12. 2012 uskutečněného v 11:00 hod. ze strany žalobce (Ing. ██████████) pak bylo zjištěno, že neví, jak mu to bude časově vycházet, neboť pátek není vhodný termín u klienta a takováto cesta je pochopitelně vícenákladem. Dále pak uvedl, že „K projektu jsme vystavili fakturu, před jednáním by tedy Váš klient měl uhradit uvedených 90 % z ceny faktury a smlouvy. Následně přijedu na navrhované setkání, podepíšeme dohodu o ukončení smlouvy, předání PD a zodpovím dotazy klientů, vše bez nároku na další platby“. Z následné reakce e-mailem z 11. prosince 2012 v 12:54 hod. ze strany právního zástupce žalovaného tento sděluje žalobci, že velice děkuje za rychlou odpověď, klienty bude informovat a bude rovněž urgovat zaplacení oněch 90 %.
15. Z dopisu z 1. 3. 2014 bylo zjištěno, že právní zástupkyně žalobkyně informuje žalovaného o převzetí právního zastoupení žalobkyně s urgencí úhrady dlužné částky za projekt, který byl již předán, včetně nároku na úroky z prodlení a výzvou, že žalobce je připraven domáhat se svého práva soudní cestou. Z dopisu zástupkyně žalobce z 24. 9. 2014 bylo zjištěno, že opakovaně urguje úhradu dosud neuhrazené částky 45.200 Kč s tím, že pokud tak nebude učiněno, bude podána žaloba na plnění. Z výpisu účtu žalobce bylo zjištěno, že 13. 3. 2014 obdržel platbu od SVJ 1020 Blatná dle faktury č. ██████████ a to ve výši 10.000 Kč. Z poštovního podacího lístku z 13. 12. 2013 bylo zjištěno, že tohoto dne byla odeslána zásilka označená jako projekt žalobkyně žalovanému.
16. Na tuto skutkovou situaci soud aplikoval ustanovení § 642 odst. 1 obč. zák., podle něž až do zhotovení díla může objednatel od smlouvy odstoupit; je však povinen zaplatit zhotoviteli částku, která připadá na práce již vykonané, pokud zhotovitel nemůže jejich výsledek použít jinak a nahradit mu účelně vynaložené náklady. Podle odstavce druhého tohoto ustanovení, je objednatel oprávněn odstoupit od smlouvy i tehdy, je-li zřejmé, že dílo nebude včas hotovo nebo nebude provedeno řádně a jestliže zhotovitel neučiní nápravu ani v poskytnuté přiměřené lhůtě.
17. Soud se nejprve zabýval, zda došlo k naplnění odstavce druhého citovaného ustanovení a jestli tedy žalovaná strana jako objednatel poskytla žalovanému přiměřenou lhůtu, v níž by (v tomto případě) dodal dílo včas, neboť, jak vyplývá z judikatury k tomuto ustanovení (rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 1043/2009 a 33 Cdo 2439/2009), je nutné toto poskytnutí přiměřené lhůty učinit jednostranným právním úkonem ze strany objednatele, tedy žalovaného, k němuž však nedošlo. Nelze tedy přisvědčit názoru žalované strany, že uplynutím více než roční doby poté, co mělo být dílo hotovo, je tento zákonný požadavek naplněn. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný mohl odstoupit od smlouvy pouze dle § 642 odst. 1 o. s. ř., pro něž stačí samotné odstoupení od smlouvy bez jakéhokoli vymezení důvodu. V této souvislosti soud posoudil podání z 15. 8. 2012 jako zákonu odpovídající v tom smyslu, že použití slova „ruší dohodu“ je dostatečným vyjádřením vůle objednatele odstoupit od smlouvy, jak ostatně předpokládá i rozhodnutí 3 Cdon 1398/96, podle něž je slovní spojení „zrušení smlouvy“ pojmem legálním a stejně jako slova „odstoupení od smlouvy“ je úkonem, který jednoznačně směřuje k určeným důsledkům, tedy k odstoupení od smlouvy ze strany žalovaného jako zhotovitele.
18. V důsledku tohoto odstoupení od smlouvy se tato smlouva ve smyslu § 48 odst. 2 obč. zák. zrušila od počátku, přičemž pokud v této souvislosti žalobkyně vyvodila z toho, že po několika měsících měla být uzavřena dohoda o snížení ceny a následném prodloužení lhůty k dodání díla, tak by neměl být úkon odstoupení od smlouvy ze strany žalovaného brán vážně, domnívá se soud, že tyto argumenty nejsou relevantní, neboť žalovaný úmysl odstoupit od smlouvy deklaroval po tomto řádném odstoupení od smlouvy z 15. 8. 2012 posléze svým opakovaným Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

upřesněným úkonem odstoupení od smlouvy z 16. 10. 2012, z čehož vyplývá jeho vážný úmysl učinit takovýto úkon se všemi důsledky. Následná dohoda podle názoru soudu měla spíše charakter dohody o narovnání sporných závazků a pokus o mimosoudní vyřešení celé záležitosti, když skutkové okolnosti rozhodnutí Nejvyššího soudu 22 Cdon 1719/2001 zmíněného žalobkyní jsou odlišné, neboť v tomto případě došlo k dohodě o změně kupní ceny již 14 dní po odstoupení od smlouvy a tudíž závěry tohoto rozhodnutí nelze aplikovat v předmětné věci.

19. Podle názoru soudu tedy došlo 15. 8. 2012 k odstoupení od smlouvy tak, že smlouva se od počátku ruší, čímž vznikl žalobkyní nárok na bezdůvodné obohacení, avšak nikoli dle § 457 či 458 občanského zákoníku v obecné úpravě, nýbrž dle speciální úpravy dle § 642 odst. 1 věta za středníkem obč. zák., podle níž je objednatel povinen zaplatit zhotoviteli částku, která připadá na práce již vykonané, pokud zhotovitel nemůže jejich výsledek použít jinak a nahradit mu účelně vynaložené náklady (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu 30 Cdo 2053/2000, které v případě odstoupení od smlouvy podle § 642 odst. 1 obč. zák. vylučuje aplikaci obecných ustanovení o bezdůvodném obohacení, a to § 457 a § 458 obč. zák.). Nicméně stále se jedná o nárok na vydání bezdůvodného obohacení, přičemž soud zkoumal k námitce žalovaného, zda tento nárok je promlčen.
20. Zde vycházel z ustanovení § 100 odst. 1 občanského zákoníku, podle něž se právo promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v zákoně stanovené (§ 101 – 110). K promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat. Promlčecí doba pro vydání práva na vydání bezdůvodného obohacení je upravena v § 107, podle jehož odstavce 1. se právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za dva roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kde se na jeho úkor obohatil. Podle odst. 2. tohoto ustanovení se nejpozději právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za 3 roky a jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení, za 10 let ode dne, kdy k němu došlo.
21. V této souvislosti bylo v řízení prokázáno, že o nároku z bezdůvodného obohacení se žalující strana dozvěděla doručením dopisu z 15. 8. 2012, k němuž došlo nejpozději ke dni 24. 8. 2012, kdy žalobkyně reagovala na toto odstoupení od smlouvy písemným dopisem, tudíž tato promlčecí doba uplynula nejpozději dnem 24. 8. 2014. Žalobu však žalobkyně podala až 6. 8. 2015, tedy po uplynutí této dvouleté subjektivní promlčecí lhůty. Žalovaný se dovolal tohoto promlčení, a proto ve smyslu citovaného ustanovení § 100 odst. 1 občanského zákoníku, nemohl soud žalobkyni její právo přiznat. Soud proto žalobu co do zbývající části, tedy 39 680 Kč s příslušenstvím zamítl.
22. Posléze ve věci opětovně rozhodoval odvolací soud, který svým usnesením č. j. 22 Co 831/2019-431 ze dne 29. listopadu 2019 rozsudek soudu prvního stupně zrušil s tím, že je v části nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť se v daném případě soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku přesvědčivým způsobem nevypořádal s tvrzením žalobkyně o uzavření dohody účastníků o narovnání. Řádné posouzení toho, zda došlo mezi účastníky k uzavření dohody o narovnání vzájemných práv a povinností ve smyslu ust. § 585 obč. zák. a judikatury (soud prvního stupně takovou možnost v odůvodnění napadeného rozhodnutí připouští) přitom může být pro výsledek řízení významné. Ze shora uvedených důvodů je závěr soudu prvního stupně o zamítnutí žaloby žalobkyně předčasný. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v napadených částech z důvodu nepřezkoumatelnosti zrušil podle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. a věc vrátil soudu prvního stupně podle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. k dalšímu řízení.
23. Žalobkyně v této souvislosti doplnila, že skutečnost, že došlo k uzavření dohody o narovnání, vyvozuje z e-mailové komunikace mezi účastníky z 11. 12. 2012 s tím, že zároveň je ještě rozhodující reakce žalované strany, že budou urgovat úhradu 90 % ceny faktury, z čehož vyvozují skutečné uzavření této dohody, která je podle nich platná i co do její formy s odkazem na výklad ustanovení § 562 o. z., který navazuje na přechodné ustanovení § 3026 o. z. s tím, že v takovémto

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

případě dohoda umožňuje formu uzavření takovou, jaká je v té době, kdy je uzavírána, běžná, a pokud v době uzavírání byla skutečně běžná forma uzavření dohody prostřednictvím elektronických prostředků, je takováto smlouva platná. Navíc důvěra žalobkyně v dohodu o narovnání byla o to silnější, že toto jednání probíhalo za účasti právního zástupce žalovaného, respektive jeho prostřednictvím, a žalobkyně tak měla důvod předpokládat, že žalovaný si je vědom všech důsledků a komunikace je vedena skutečně v úmyslu smírně věc uzavřít. Relevanci této dohody pak nesnižuje ani komunikace mezi zástupkyní žalovaného paní [REDAKCE] a jeho právním zástupcem, neboť neprokazují, že paní [REDAKCE] skutečně hovořila telefonicky s jednatelem žalobkyně, a pokud tento rozhovor vůbec proběhl, zda mu skutečně sdělila, že podmínkou uzavření dohody je osobní předání díla v místě žalované. Podle žalobkyně tedy došlo v souladu s ustanovením § 585 odst. 3 obč. zák. touto dohodou o narovnání k nahrazení původního závazku závazkem zcela novým a žalobkyni vznikl nárok na úhradu 90 % z původní ceny faktury, tedy částku 39 680 Kč.

24. Žalovaný jednoznačně popíral uzavření takovéto dohody o narovnání, neboť podle e-mailové korespondence z konce roku 2012 tuto dohodu podmiňoval společnou schůzkou s předáním dokumentace, která však byla opakovaně jednatelem žalobkyně odkládána, nakonec k ní nedošlo, a dokumentace byla následně po téměř dvou měsících a několika urgencích doručena žalovanému poštou. Nesplněním požadavků žalovaného tedy nebyla dohoda uzavřena. Dohoda o narovnání by navíc musela mít podle § 585 odst. 2 obč. zák. písemnou formu, neboť i smlouva o dílo měla formou písemnou. Žalovaný zdůraznil, že platba za dokumentaci ještě před jejím předáním byla pro žalovaného nepřijatelná, upozornil na formulaci v e-mailové zprávě z 11. 12., že se obě SVJ dohodla, že přijmou nabídku na slevu, nikoli však, že tuto nabídku přijímají, takže by převzaly projekt před zapracováním připomínek dotčených orgánů, avšak navrhuje společnou schůzku v AK žalovaného, kde by byl předán projekt a byly vyřešeny některé dotazy SVJ. Tato podmínka splněna nebyla, dohoda uzavřena nebyla a zdůraznily, že na tuto e-mailovou korespondenci navazuje i další e-mailová korespondence ze začátku roku 2013 uskutečněná mezi zástupkyní žalovaného paní [REDAKCE] a právním zástupcem žalované o tom, že zástupce žalobkyně na žádnou schůzku nepřišel. Tomu odpovídá i e-mail samotné žalobkyně psaný jejím jednatelem 20. 12. 2012, v němž se přímo dotazuje, jak vypadá jednání právního zástupce žalovaného s klientem a potvrzuje dosavadní tvrzení žalovaného o tom, že se nejprve jednalo o podmínkách a že se v této věci se uskutečnily i četné telefonáty mezi zúčastněnými, když žalovaný nechtěl platit za dílo předem a nelze dovozovat v žádném případě uzavření smlouvy o konkrétním obsahu. Žalobkyně totiž zcela zřejmě považuje za platnou původní smlouvu o dílo, tedy naopak zdůrazňuje, že k uzavření dohody zatím nedošlo a že bude případně vymáhat plnění dle původní smlouvy, což předtím činila.
25. K této sporné skutečnosti, zda došlo k uzavření dohody o narovnání, či nikoli, soud vycházel jednak ze shora uvedených důkazů, a to z dopisu z 16. 10. 2012, z dopisu z 5. 11. 2012 a tří e-mailů z 11. 12. 2012, a jednak z následujících provedených důkazů:
26. Z e-mailu jednatele žalobkyně z 20. 12. 2012 adresovanému právnímu zástupci žalované bylo zjištěno, že žádnou platbu zatím neobdrželi, jednatel se ptá na vývoj jednání s klientem, upozorňuje, že „je smlouva na naše služby stále platná“ a věří v nápravu řešení, aby nemuseli vymáhání platby za projekt řešit soudně.
27. Z e-mailové korespondence z 31. 1. 2013 mezi [REDAKCE] pracovníci žalovaného a právním zástupcem žalovaného bylo zjištěno, že jmenovaná mu sděluje, že se včera dovolala panu [REDAKCE] a dohodli se na schůzce během příštího týdne, tak snad již bude záležitost za vyřízenou. Na to následuje poděkování za informaci od právního zástupce. Z e-mailové korespondence mezi týmiž subjekty z 18. 2. 2013 bylo zjištěno, že [REDAKCE] informuje právního zástupce o tom, že před časem informovala, že se sejdou s panem [REDAKCE] a on předá projekt na kotelnu, aby si ho mohli, než ho zaplatí, prostudovat. Schůzka se však v týdnu od 4. 2. do 8. 2. 2013 nekonala, když ve čtvrtek 7. 2. 2013 jí kontaktoval pan [REDAKCE] že mu Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.



schůzka časově nevychází a tak se dohodli, že projekt pošle poštou. Projekt pak přišel 15. 2. 2013. Na to následuje e-mail právního zástupce [redacted] z 10. 4. 2013, kdy se dotazuje, zda se již podařilo uskutečnit setkání s [redacted] nebo zda jsou nové zprávy.

28. Z upomínky psané jednatelem, z 22. 10. 2013 bylo zjištěno, že s odkazem na předchozí dopis z 5. 11. 2012 mělo být právními zástupci žalovaného u osoby žalovaného urgováno zaplacení platby. Dále žalobce sdělil, že po dohodě s paní [redacted] byla projektová dokumentace odeslána 13. 2. 2013 na adresu SVJ, následně jmenovaná sdělila, že se ozve po projednání na SVJ, k čemuž nedošlo, a proto se následně [redacted] sám 11. 10. 2013 dotazoval telefonátem u paní [redacted] na stanovisko s odpovědí, že předá kontakt předsedovi, který se mu ozve, k čemuž však nedošlo.
29. Výsledky dokazování lze tedy shrnout tak, že žalobkyně navrhla v dopisu z 5. 11. 2012 slevu za projekt ve výši 10 % před zpracováním stanovisek dotčených orgánů, což značí, že by případné připomínky těchto orgánů byly prováděny na náklady objednavatele. Žalovaná strana reagovala e-mailem z 11. 12. 2012 tak, že se dohodli, že „přijmou“ nabídku týkající se 10% slevy na první část díla, tedy že by ji převzali před zpracováním připomínek za cenu 49 680 Kč, a navrhli společnou schůzku v kanceláři, kde by byl předán projekt a řešeny dotazy. Z této slovní formulace žalované strany podle názoru soudu tedy nevyplývá, že by tímto úkonem žalovaný akceptoval nabídku na uzavření dohody o narovnání ze strany žalobkyně, neboť pouze uvedl, že tuto nabídku přijmou, a navrhuje za tím účelem setkání a předání tohoto projektu, z čehož vyplývá, že teprve na tomto setkání mělo dojít k předání projektu, k uzavření dohody a k vyřešení dotazů žalovaného. Pokud by totiž žalovaná strana hodlala tímto úkonem dohodu uzavřít, uvedla by, že nabídku „přijímají“, jak ostatně vyplývá z jejího tvrzení.
30. Podle názoru soudu tedy tímto úkonem nemohlo dojít k uzavření dohody o narovnání ve smyslu § 585 odst. 1 obč. zák., podle níž dohodou o narovnání mohou účastníci upravit práva mezi nimi sporná, a také jím nedošlo ve smyslu § 585 odst. 3 obč. zák. k nahrazení dosavadního závazku závazkem, který vyplývá z narovnání. Navíc v žádném případě nebylo naplněno ustanovení § 585 odst. 2 obč. zák., podle něhož byl-li dosavadní závazek zřízen písemnou formou, musí být dohoda o narovnání uzavřena písemně. Nabídka na uzavření této smlouvy, tedy dopis žalobkyně z 5. 11. 2012, sice byla učiněna písemně, nicméně i pokud by žalovaná strana hodlala přijmout nabídku žalované, její e-mail z 11. 12. 2012 nespĺňuje kritéria § 40 odst. 3 obč. zák. Podle něj totiž písemný právní úkon je platný, je-li podepsán jednající osobou, činí-li právní úkon více osob, nemusí být jejich podpisy na téže listině, ledaže právní předpis stanoví jinak. Podpis může být nahrazen mechanickými prostředky v případech, kdy je to obvyklé. Je-li právní úkon učiněn elektronickými prostředky, může být podepsán elektronicky podle zvláštních předpisů.
31. Jelikož tedy původní smlouva o dílo byla učiněna písemně, dohoda o jejím narovnání měla být rovněž učiněna písemně a k naplnění formy tohoto úkonu byl ve smyslu citovaného ustanovení nutný elektronický podpis (soud odkazuje na rozhodnutí Rc 28/61, podle něž písemný projev vůle je perfektní až podpisem jednající osoby). V této souvislosti se soud neztotožňuje s právním názorem žalující strany, podle něž ve smyslu § 3 026 o. z. lze použít § 562 o. z. i pro právní úkony uzavřené před účinností tohoto zákona a lze tedy takovouto dohodu uzavřít formou, jaká je v době, kdy je uzavírána běžná s tím, že v době uzavření této dohody byla běžná forma uzavření dohody elektronickými prostředky. Soud totiž vychází z toho, že nový občanský zákoník je účinný od 1. 1. 2014, předmětná jednání byla uskutečněna na podzim roku 2012 a soud již v prvotním rozsudku s odkazem na ustanovení § 3028 odst. 1 a 3 o. z. odkazoval na použití právní úpravy účinné do 31. 12. 2013, tedy obč. zák., když smlouva o dílo byla uzavřena již 15. 7. 2011 a jednání o dohodě narovnání se uskutečnila na podzim roku 2012. Žalobkyně zmiňované ustanovení § 3026 o. z. nespĺdává pod přechodná ustanovení, která by odkazovala na použití předchozí právní úpravy, nýbrž pod ustanovení společná. Uvedené ustanovení § 3026 o. z. upravuje, že nevylučuje-li to povaha písemnosti, platí ustanovení tohoto zákona o listině obdobně i pro jinou písemnost bez zřetele na její podobu. Toto ustanovení však Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

nevymezuje, že na základě něj by bylo možné retroaktivně použít ustanovení § 526 o. z., které až od 1. 1. 2014 upravuje zachování písemné formy i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednající osoby.

32. Soud proto jednoznačně uzavírá, že mezi stranami nedošlo k uzavření dohody o narovnání ve smyslu § 585 obč. zák., a proto v této souvislosti odkazuje na shora uvedené závěry týkající se platného odstoupení žalovaného od původní smlouvy z 15. 7. 2011, s tím, že nárok žalobkyně je nárokem na vydání bezdůvodného obohacení, který však je již promlčen. Soud proto i tímto rozsudkem dospěl k závěru, že žaloba je co do zbývajících částí nedůvodná, a proto ji zamítl.
33. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud vycházel, co do částky 5 520 Kč s příslušenstvím, o níž byla vzata žaloba částečně zpět, z ustanovení § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., neboť procesní zavinění za toto zpětvzetí je na straně žalobkyně a žalovaný tedy v této části řízení má z toho důvodu právo na náhradu nákladů řízení. Ve zbývajících částech řízení, tedy co do částky 39 680 Kč, soud vycházel ze zásady úspěchu ve věci, neboť žalovanému podle § 142 odst. 1 o. s. ř. svědčí vůči žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla v tomto rozsahu zamítnuta. Jedná se o náklady, které vznikly v souvislosti s právním zastoupením dle advokátního tarifu, tedy vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to v pěti částech řízení.
34. V původním řízení před soudem prvního stupně při předmětu řízení 45 200 Kč se jedná o sedmáct celých a dvou pět úkonů právního zastoupení (převzetí a příprava věci, 12 x písemné vyjádření vůči soudu včetně stanovisek k odborným vyjádřením a znaleckým posudkům, 4 x účast při soudním jednání a dva pět úkony za 1 x přípravné jednání a 1 x při soudním jednání, kde byl vyhlášen rozsudek). Konkrétně se jedná o 17 x + 2 x 1/2 na odměně za právní zastoupení dle § 7 advokátního tarifu po 2.940 Kč, k tomu 19 x 300 Kč za náhradu režijních paušálů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. K tomu pak náleží náhrada za cestovné při cestách k soudním jednáním Blatná - Strakonice a zpět, vždy při ujetí 48 km, a to v roce 2016 dne 23. 2. 2016 a 8. 6. 2016 osobním automobilem Nissan Primera 2,2 Kombi, [redacted] při průměrné spotřebě dle technického průkazu 6,1 litru nafty na 100 km, což při její ceně dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 385/2015 Sb. 29,50 Kč na 1 litr a při sazbě základní náhrady za použití silničního motorového vozidla dle § 1 písm. b) této vyhlášky 3,80 Kč představuje toto cestovné včetně náhrady za ztrátu času dvě pět hodiny po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu 946 Kč. Dále pak tvoří cestovné k ústním jednáním 9. 1. a 22. 2. 2017 rovněž Blatná - Strakonice, tedy 48 km, tím osobním automobilem, přičemž cena nafty dle § 4 písm. b) vyhlášky č. 440/2016 Sb. představuje 28,60 Kč na 1 litr, což při základní sazbě za použití silničního motorového vozidla dle § 1 písm. b) této vyhlášky 3,90 Kč, představuje rovněž náhradu za ztrátu času 200 Kč, celkových 940 Kč. Poslední cestovné pak tvoří jízdy k ústním jednáním 15. a 29. 11. 2017 rovněž Blatná - Strakonice při vzdálenosti 48 km, avšak osobním automobilem Hyundai i 40, [redacted] při průměrné spotřebě 5,2 litru nafty na 100 km, což při její ceně dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 440/2016 Sb. 28,60 Kč na 1 litr a základní sazby za použití silničního motorového vozidla dle § 1 písm. b) této vyhlášky ve výši 3,90 Kč, včetně náhrady za ztrátu času rovněž 200 Kč představuje náklady ve výši 916 Kč. K těmto jednotlivým položkám nákladů ze strany žalovaného pak soud ještě připočetl 21% náhradu za DPH, neboť zástupce žalobce je plátcem DPH v souladu s ustanovením § 137 odst. 3 o. s. ř., tedy 12.899 Kč, a poslední položkou je náhrada za znalečné Ing. Františku Šilhovi ve výši 10.750 Kč, což vše dohromady tvoří celkových 85 701 Kč.
35. Za odvolací řízení o stejném předmětu pak náleží žalovanému odměna za tři úkony právního zastoupení (vyjádření k odvolání, účast při jednání před odvolacím soudem a vyjádření ke změně právní kvalifikace z 12. 6. 2018) dle § 7 advokátního tarifu, tedy 8 820 Kč, k tomu tři paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč, tedy 900 Kč a posléze cestovné zástupce žalobce k ústnímu jednání před odvolacím soudem 22. 5. 2018 Blatná - České Budějovice a zpět při ujetí 168 km

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

týmž osobním automobilem jako shora s tím, že cena nafty dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 463/2017 představuje již jinou sazbu, a to 29,80 Kč stejně jako se změnila sazba základní náhrady za použití silničního vozidla dle § 1 písm. b) této vyhlášky 4 Kč za 1 km, tudíž cestovné představuje 887,28 Kč, k čemuž ještě byla připočtena náhrada za ztrátu času 6 půl hodin po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu, tedy náhrada za tuto cestu celkem představuje částku 1 487 Kč. K těmto položkám pak soud připočetl 21% náhradu za DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. a náklady za odvolací řízení tedy představují 13 710 Kč.

36. V souvislosti s dalším řízením před soudem prvního stupně se shodným předmětem pak vznikl žalované straně nárok na 4 úkony právního zastoupení po 2 940 Kč na odměně (2x účast při jednání OS Strakonice 19. 9. 2018 a 6. 2. 2019) Písemné doplnění tvrzení a návrhů důkazů z 19. 9. 2018 a stanovisko k vyjádření žalobkyně z 23. 11. 2018. K tomu pak soud připočetl 4 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a k těmto nákladům pak patří cestovné k oběma jednáním před OS Strakonice. Prvé bylo uskutečněno 19. 9. 2018 tedy cesta Blatná – Strakonice a zpět celkových 47 km, jejím osobním automobilem při stejné průměrné ceně motorové nafty jako při cestě dne 22. 5. 2018, tedy 29,80 Kč za 1 l motorové nafty a stejné sazbě základní náhrady za použití silničního motorového vozidla 4 Kč za 1 km, tudíž toto cestovné představuje 259,43 Kč, k němuž pak soud připočetl náhradu za ztrátu času 2 půl hodiny po 100 Kč a celkové cestovné tedy představuje 19. 9. 2018 částku 459 Kč. Poslední pak je cesta k ústnímu jednání 6. 2. 2019, rovněž týmž osobním automobilem Blatná – Strakonice a zpět, tedy 47 km s tím, že cena motorové nafty dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 333/2018 Sb. představuje 33,60 Kč a sazba základní náhrady za použití silničního motorového vozidla dle § 1 písm. b) 4,10 Kč za 1 km, tedy toto cestovné představuje 263,84 Kč, k němuž rovněž soud připočetl náhradu za ztrátu času 2 půl hodiny po 100 Kč, tedy cestovné tvoří celkových 463 Kč. K těmto položkám pak soud připočetl 21% náhradu za DPH, tedy 2 915 Kč, takže za opakované řízení před soudem prvního stupně představují náklady částku 16 797 Kč.

37. V následujícím řízení před odvolacím soudem již při sníženém předmětu řízení 39 680 Kč pak žalovanému vznikl nárok na tři úkony právního zastoupení (vyjádření k odvolání, účast na jednání odvolacího soudu a písemné stanovisko z 14. 11. 2019). Konkrétně se pak jedná o 3 x 2 700 Kč na odměně za právní zastoupení (vycházející z částky 39 680 Kč jako nového předmětu sporu oproti předchozím 45 200 Kč), k tomu tři úkony právního zastoupení po 300 Kč dle § 13 odst. 2 advokátního tarifu a dále pak cestovné k tomuto jednání 31. 10. 2019 Blatná – České Budějovice a zpět při ujetí 168 km již shora zmíněným osobním automobilem Hyundai i 40 při průměrné spotřebě 5,2 litru nafty na 100 km, což při její ceně 33,60 Kč na 1 litr dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 333/2018 Sb. a při výše sazby základní náhrady za silničního motorového vozidla dle § 1 písm. b) této vyhlášky 4,10 Kč představuje včetně náhrady za ztrátu času 6 půl hodin po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu, celkových 1 470 Kč. K nim pak soud připočetl 21% náhradu za DPH 2 198 Kč, a tedy náklady řízení v této části představují 12 668 Kč.

38. V poslední části řízení rovněž za sníženého předmětu řízení pak soud přiznal dva úkony právního zastoupení (účast na jednání 6. 5. 2020 a závěrečný návrh z 20. 5. 2020), což představuje na odměně za právní zastoupení 2 x 2 700 Kč dle § 7 advokátního tarifu, k tomu dvě paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč a posléze cestovné zástupce žalobkyně k ústnímu jednání Blatná – České Budějovice a zpět týmž osobním automobilem při ujetí 48 km, což při průměrné spotřebě 5,2 litru nafty na 100 km u tohoto motorového vozidla ve výši 31,80 Kč na 1 litr motorové nafty dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 358/2019 Sb. a při sazbě základní náhrady za použití silničního motorového vozidla dle § 1 písm. b) této vyhlášky 4,20 Kč, včetně náhrady za ztrátu času dvě půl hodiny po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu, představuje cestovné 473 Kč. K tomu pak soud taktéž připočetl 21% náhradu za DPH 1 359 Kč, což představuje náklady řízení v této poslední fázi 7 832 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

39. Celkové náklady řízení tedy činí součet všech pěti položek a představují 136 708 Kč, které uložil soud zaplatit žalobkyni ve prospěch žalovaného.

**Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

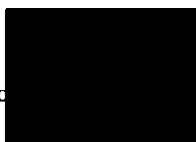
Pokud by podle tohoto rozsudku nebylo plněno řádně a včas, může být k návrhu soudem vykonán.

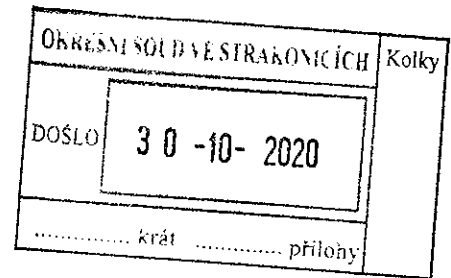
Strakonice 29. května 2020

JUDr. Pavla Potužníková v. r.  
samosoudkyně



Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolc





ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Koláře a soudkyně JUDr. Marie Korbelové a JUDr. Heleny Papouškové v právní věci

žalobkyně: **Stafer s.r.o.**, IČO 27872441,  
sídlem Na Valešince 137, 261 01 Příbram II,  
zastoupené Mgr. Markétou Ondřejkovou, advokátkou,  
sídlem Vrchlábí, Krkonošská 153, 543 01

proti

žalovanému: **Společenství vlastníků jednotek - Čertův Kámen 1020 Blatná**,  
IČO 26070057,  
sídlem U Čertova kamene 1020, 388 01  
zastoupenému JUDr. Janem Mrázkem, advokátem,  
sídlem v Blatné, Jana Wericha 576, 388 01

o **39.680 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu ve Strakoncích ze dne 29.5.2020, č.j. 6C 262/2015-471,

**takto:**

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 9.077 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalovaného.

**Odůvodnění:**

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně ve výroku v odstavci I. zamítl žalobu, podle níž by žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni 39.680 Kč s úroky z prodlení ve výši 7,05 z částky 49.680 Kč od 6.9.2012 do 31.12.2013, ve výši 8,05 % z částky 49.680 Kč od 1.1.2014 do 13.3.2014 a dále z částky 39.680 Kč od 14.3.2014 do zaplacení. V odstavci II. pak rozhodl tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 136.709 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného.
2. Své rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně tím, že žalobkyně se původně domáhala rozhodnutí, podle něž by žalovaný byl povinen zaplatit jí 45.200 Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnila tím, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o dílo dne 15.7.2011, na základě níž dodala žalovanému projektovou dokumentaci nové plynové kotelny s dohodnutou cenou 46.000 Kč plus DPH za vpracování projektové dokumentace a dále 16.500 Kč + DPH za zajištění stavebního povolení, když tato druhá část díla nikdy nebyla realizována proto, že žalovaný neposkytl potřebnou součinnost. Žalobkyně dále uváděla, že 15.8.2012 obdržela dopis žalovaného, že ruší smlouvu bez jakéhokoliv zdůvodnění. Nato reagovala dopisem z 24.8.2012, že je připravena projektovou dokumentaci předat. Žalovaný na to reagoval dopisem z 16.10.2012 s oznámením o odstoupení od smlouvy z důvodu prodlení žalobkyně, která dosud dílo nepředala. Na to reagovala žalobkyně, že s tímto odstoupením nesouhlasí, neboť k němu nebyly splněny zákonné podmínky. Projektová dokumentace byla na adresu žalovaného zaslána 13.2.2013 a zároveň pak byla zaslána i faktura č. 212028 na 46.000 Kč + DPH, tedy celkem 55.200 Kč. Poté proběhla e-mailová komunikace, jejímž výsledkem byla odsouhlasená dohoda, že pokud nebude nutno vymáhat plnění soudní cestou, bude žalovanému poskytnuta sleva 10 %, tedy, že žalovaný uhradí 90 % dlužné částky a následně bude vše mezi účastníky formálně dořešeno. K této platbě nedošlo, neboť žalobkyně zaslala žalovanému upomínku 22.10.2013, na základě níž nereagoval. Dne 1.4.2014 byla zaslána první předžalobní výzva, na základě které žalovaný uhradil 10.000 Kč a žalobkyně vyčkávala, zda dojde k úhradě zbytku dlužné částky. To se nestalo. Žalobkyně zdůrazňovala, že to byl žalovaný, kdo neposkytl dostatečnou součinnost a nebyl schopný zajistit podmínky pro dokončení díla. Podle žalobkyně nedošlo ani k promlčení nároku, neboť promlčecí lhůta nastává po odevzdání díla bez ohledu na to, jak byla cena fakturována a rovněž podrobně zdůvodňovala, že předaná dokumentace splňuje všechny zákonné předpoklady, což dokládá znalecký posudek znalce Ing. Prýmka, který je znalcem dostatečně kompetentním oproti znalci žalovaného Ing. Šilhovi, jehož závěry jsou účelové a povrchní, stejně jako zástupce stavebního úřadu [redacted] kteří shodně uváděli, že příslušná projektová dokumentace nespĺňuje náležitosti pro získání stavebního povolení. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, neboť platně odstoupil od smlouvy z důvodu prodlení žalobkyně s plněním dopisem z 15.8.2012 a poté dopisem ze 16.10.2012 z důvodu, že mu nebyl ve sjednané lhůtě předán projekt po ukončení první fáze a žalobkyně nepravdivě uvádí, že byl projekt ukončen ve sjednané lhůtě. Dále žalovaný uváděl, že se snažil záležitost řešit dohodou a navrhl proto slevu díla 25 % a následně pak akceptoval návrh na případnou slevu 10 %, avšak dílo v rozsahu první fáze nebylo předáno ani po četných urgencích a bylo žalobkyní podmíněno úhradou zálohy 90 % z ceny díla v první fázi, což žalovaný odmítl. Žalobkyně zaslala dílo teprve 13.2.2013, tedy rok a půl po sjednaném termínu a žalovaný se snažil definitivně záležitost ukončit po obdržení díla zaplacením 10.000 Kč, neboť měl značné výhrady ke kvalitě díla, které nebylo vyhotovené podle dohody. Žalovaný vznesl námitku promlčení nároku s tím, že smlouva byla podepsána 15.7.2011, první fáze, tedy vpracování projektové dokumentace měla být vyhotovena a připravena k vyúčtování nejpozději koncem srpna 2011 se splatností 14 dnů, takže k promlčení díla došlo v září 2014. Podle žalovaného dokumentace nespĺňuje náležitosti pro získání stavebního povolení, nebyla tedy v souladu se smlouvou, je v rozporu s příslušnými předpisy a nemá ani právní náležitosti dokumentace použitelné pro stavební řízení. Žalovaný trval na skutečnosti, že nárok žalobkyně je promlčen, ze smlouvy nevyplývá, že by měl poskytnout jakoukoliv součinnost a nárok je nedůvodný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

3. Po opětovném zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně odvolacím soudem z důvodu nevypořádání se s tvrzením žalobkyně o uzavření dohody účastníků o narovnání soud prvního stupně shrnul výsledky dokazování tak, že žalobkyně navrhla v dopisu z 5.11.2012 slevu za projekt 10 % před zpracováním stanovisek dotčených orgánů, což znamená, že by případné připomínky těchto orgánů byly prováděny na náklady objednatele. Žalovaný reagoval e-mailem z 11.2.2012 tak, že se dohodli, že „přijmou“ nabídku týkající se 10 % slevy na první část díla, tedy, že by ji převzal před zpracováním připomínek za cenu 49.680 Kč a navrhl společnou schůzku v kanceláři, kde by byl předán projekt a řešeny dotazy. Z této slovní formulace žalovaného nevyplývá, že by tímto úkonem žalovaný akceptoval nabídku žalobkyně na uzavření dohody o narovnání, neboť pouze uvedl, že tuto nabídku přijmou a navrhuje za tím účelem setkání a předání tohoto projektu. Z toho vyplývá, že teprve na tomto setkání mělo dojít k předání projektu, k uzavření dohody a k vyřešení dotazů žalovaného. Pokud by totiž žalovaný hodlal tímto úkonem dohodu uzavřít, uvedl by, že nabídku „přijímají“, jak vyplývá z jeho tvrzení. Tímto úkonem nemohlo dojít k uzavření dohody o narovnání podle § 585 odst. 1 obč. zák. a také jím nedošlo ve smyslu odst. 3 téhož ustanovení k nahrazení dosavadního závazku závazkem, který vyplývá z narovnání. Nebylo naplněno ust. § 585 odst. 2 obč. zák. Nabídka na uzavření smlouvy, tedy dopis z 5.11.2012 sice byla učiněna písemně, nicméně i pokud by žalovaný hodlal přijmout nabídku žalobkyně, její e-mail z 11.12.2012, nesplňuje kritéria § 40 odst. 3 obč. zák. Jelikož smlouva o dílo byla učiněna písemně, dohoda o jejím narovnání měla být rovněž učiněna písemně a k naplnění formy tohoto úkonu byl podle tohoto ustanovení nutný elektronický podpis. Soud se v této souvislosti neztotožnil s názorem žalobkyně, podle něž ve smyslu § 3026 o.z. lze použít § 562 o.z. i pro právní úkony uzavřené před účinností tohoto zákona. Toto ustanovení totiž nevynezuje, že na základě něj by bylo možné retroaktivně použít ust. § 526 o.z., které až od 1.1.2014 upravuje zachování písemné formy i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňující zachycení jeho obsahu a určení jednající osoby. Mezi stranami nedošlo k uzavření dohody o narovnání ve smyslu § 585 obč. zák. a soud odkázal na své závěry, týkající se platného odstoupení žalovaného od smlouvy z 15.7.2011. Nárok žalobkyně je nárokem na vydání bezdůvodného obohacení, je však již promlčen. Protože i tímto svým rozsudkem dospěl k závěru, že žaloba je co do zbývající části nedůvodná, byla jím zamítnuta. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení vyšel soud prvního stupně co do částky 5.520 Kč s příslušenstvím, o níž byla vzata žaloba částečně zpět z ust. § 146 odst. 2 věty první o.s.ř. s ohledem na procesní zavinění za zpětvzetí na straně žalobkyně a co do zbývající částky 39.680 Kč z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. s ohledem na zásadu úspěchu ve věci na straně žalovaného.
4. Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalobkyně. Namítala zejména, že je otázkou, jak soud dovozuje a zejména z čeho měla žalobkyně dovodit, že slovní vyjádření „rozhodla se přijmout“ významově neznamená přijetí nabídky, že je pouze její příslib, zvláště, když vůči žalobkyni nebylo toto přijetí nijak podmíněno a žalovaný se i následně vůči ní choval tak, že neměla důvod o akceptaci návrhu pochybovat. Je v přímém rozporu s provedeným dokazováním a soud ani nesdělil, z čeho dovozuje, že podmínka akceptace slevy byla žalobkyni sdělena, když v e-mailu zástupce žalovaného z 11.12.2012 je uvedeno, že se „rozhodla SVJ nabídku přijmout“. Sdělení, že v této souvislosti navrhuje schůzku žádným způsobem ani nenaznačuje, že se jedná o podmínku uzavření dohody. I pokud by tomu tak bylo, tak by postrádalo smysl, aby žalobkyně reagovala sdělením, že vystavuje fakturu a předpokládá její úhradu a že jediná reakce ze strany žalovaného je, „ano, budeme ji urgovat“. Ze sdělení jednatele z 20.12.2012 je zřejmé, že dohodu o narovnání považuje za platně uzavřenou. Jednatel výslovně odkazuje na předchozí komunikaci mezi účastníky a sděluje, že dílo dosud nebylo uhrazeno, SVJ nekomunikuje a žalobkyně se tak zřejmě bude muset nároku domáhat soudně. Není zde žádné sdělení o tom, že je domlouvána schůzka s žalovaným. Z textu je naopak evidentní, že žalobkyně počítala s úhradou dohodnuté ceny a je zklamána z toho, že se tak dosud nestalo. Nepřímo je tak tím vyvrácen i důkaz předložený žalovaným, kde má být prokázána telefonická komunikace mezi [redacted] a [redacted].

členkou SVJ paní [REDAKCE] když si zde Ing. [REDAKCE] stěžuje na nedostatek komunikace a součinnost ze strany SVJ. Pokud žalovaný a následně i soud vycházel z toho, že v textu je zaměněn pojem smlouva a dohoda, jedná se o absurdní závěr, když i právník leckdy tyto pojmy zamění a pro laika jsou obsahově zcela totožné. Přestože se jednatel žalobkyně jednoznačně domáhá platby, nepřichází ze strany žalovaného žádná námitka, že by podmínky dohody nebyly splněny, naopak následně je žalovaným částečně cena hrazena. Ani v komunikaci mezi žalovaným a jeho právním zástupcem se neobjevuje informace, že byl jednatel žalobkyně informován o údajném protinávru žalovaného. Zcela v rozporu s tímto tvrzením žalobkyně, které soud bez bližšího hodnocení přijal, je vyjádření zástupce žalovaného, že bude urgovat platbu ceny díla, aniž by zde byla zmíněna výhrada, že nebyly splněny všechny podmínky plnění. Žalobkyně považuje za nepochybné, že základní parametry dohody, tj. rozsah díla a cena byly mezi účastníky dohodnuty a pokud nyní žalovaný tvrdí, že přijetí bylo podmíněno a údajná podmínka byla sdělena žalobkyni, nebylo z toho nic prokázáno a žalobkyně si to nemohla z chování žalovaného ani dovodit. Naopak ze vzájemné komunikace a následného chování žalovaného vyplývá, že s uzavřením dohody a jejím obsahem byl zcela srozuměn a cítil se jí vázán, když na začátku byla přislíbena brzká úhrada dohodnuté ceny, následně dílo převzato a zčásti i uhrazeno. Pokud jde o formu, pak podle ust. § 40 odst. 5 obč. zák. je písemnou formou i provedená dálkově, pokud je uvedeno jméno a příjmení toho, kdo ji provedl. To bylo splněno a žalovaný ani žalobce nikdy netvrdili, že by tento úkon neučinili a nepodepsali. I zákon za písemnou formu považuje také použití prostředků dálkopisu či telefaxu, kde podpisy nejsou ověřeny, dokonce je přijatelný i podpis prostřednictvím razítka, kde je zcela sporné, zda samotný úkon učinila osoba na razítku uvedená, přesto pro formu digitální má být bezpodmínečně nutný, v podstatě ověřený podpis elektronický. To na nejběžnější formu komunikace i v roce 2012 nepochopitelně klade nepoměrně vyšší nároky, než na formy komunikace podstatně méně zajištěné. Podle žalobkyně v roce 2012 bylo zcela obvyklé, že se dohody sjednávaly prostřednictvím elektronické komunikace a účastníci měli v tento způsob komunikace plnou důvěru. To ostatně reflektovala i nová právní úprava v § 562 o. z. ve spojení s § 3026 obč. zák. Soud žádným způsobem také nepřihlédl k tomu, že obě strany si tento způsob komunikace mezi sebou nastavily jako běžný, ani jedna ze stran obsah e-mailů za celou dobu velmi dlouhého soudního řízení nezpochybnila a netvrdí, že by do komunikace bylo jakkoli zasahováno. Žalovaný nikdy netvrdil a ani netvrdí, že by komunikaci tohoto obsahu nevedl a že by podpisy pod e-maily, ať už ze strany svého zástupce, nebo zástupců SVJ nebyly jejich. Přesto soud uzavírá, že forma, a to ve své nejprísnejší podobě má přednost před obsahem a zásada, že smlouvy se mají dodržovat, je méně důležitá. Nekritický přístup soudu vůči žalobkyni je podle ní zřejmý i v rozsahu žalovanému přiznaných nákladů řízení. Žalovanému je přiznána odměna i za prostá sdělení, či aktuálně za písemně podaný závěrečný návrh. Soud přesto opakovaně přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení v plné výši bez bližšího přezkumu i za sdělení čistě informativního charakteru. Žalobkyně navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě zcela vyhoví.

5. Ve svém vyjádření k odvolání žalobkyně žalovaný zejména uvedl, že se shoduje s odůvodněním soudu o tom, že žalovaný nárok je promlčen. Nesouhlasí s názory žalobkyně, neboť ta tvrzení zakládá na argumentaci s důkazy, která je však vytržena z kontextu a odporuje vzájemné korespondenci mezi účastníky. Ohledně e-mailu žalovaného z 11.12.2012 byla podmínkou přijetí slevy nepochybně společná schůzka a předání projektové dokumentace, kterou žalovaný nedostal. Je zde nabídka na jednání za určitých podmínek, resp. protinávrh k návrhu žalobkyně z jejího dopisu z 5.11.2012, a to v intencích dopisu žalovaného s opakovaným odstoupením z října 2012, kde je úhrada (a to ještě pouze částečná) podmíněna předáním projektu. Pokud má žalobkyně snahu dezinterpretovat korespondenci, nevypořádává se s otázkou, že tento návrh nikdy nepřijala a že tento e-mail nemůže být ani akceptací návrhu z dopisu z 5.11.2012, když má zcela jiný obsah. Přinejmenším změna ceny díla přijetím slevy a podmínky předání projektu s ukončením smlouvy jsou změnou písemné smlouvy, která rovněž vyžaduje písemnou formu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.



Tak to ostatně chápala i žalobkyně, jak to vyplývá z její další korespondence. Pokud jde o e-mail žalobkyně, rovněž z 11.12.2012, je v němž protinávrh jednatele žalobkyně, nikoliv akceptace návrhu žalovaného. Nejde tedy o konsenzus a dosažení dohody. Jednatel žalobkyně výslovně uvádí, že se podepíše dohoda o ukončení smlouvy (jinými slovy smlouva je stále platná), nijak není řečeno, že smlouva se mění nebo byla ukončena dohodou o narovnání. V žádném případě není ani ze strany žalobkyně žádný projev vůle o nahrazení původního závazku závazkem novým. Žalovaný nesouhlasí ani s argumentací žalobkyně, že na základě tohoto e-mailu žalobkyně měla vystavit fakturu, neboť žalobkyně vystavila fakturu bez předání díla, již v reakci na odstoupení žalovaného v srpnu 2012 a zaslala ji spolu s dopisem z 24.8.2012, v jehož závěru rovněž jednoznačně argumentuje trváním smlouvy. Sama žalobkyně odmítala přímo vlastními slovy jakoukoliv změnu či ukončení smlouvy nebo narovnání a podmiňovala tuto úhradu části ceny díla a teprve následným podpisem dohody. Pokud nyní žalobkyně namítá, že si pouze mohla zaměnit pojmy smlouva a dohoda, je to tvrzení zcela irelevantní a nemá oporu v dokazování. Ohledně e-mailu zástupce žalovaného z 11.12.2012 ve 12.54 hod. neznamená tato reakce podle žalovaného akceptaci žalobkyní tvrzené dohody o narovnání, neboť jednání byla vedena o podmínkách ukončení smlouvy s tím, že klienti budou pouze informováni o obsahu zprávy s argumentací o zaplacení 90 % fakturované částky. To, jak se klient rozhodne, zda bude reagovat na urgenci žalobkyně a zda přijme tento návrh, bude následně na jeho rozhodnutí. Z e-mailu žalobkyně z 20.12.2012 je zřejmé, že žalobkyně i nadále považuje smlouvu za platnou a nezmiňuje nic o tom, že se účastníci dohodli na změně nebo, že původní smlouva byla nahrazena dohodou o narovnání. Žalobkyně tudíž jednoznačně v kontextu svých předchozích vyjádření trvá na stanovisku, že nebylo platně odstoupeno a smlouva v původním znění včetně rozsahu díla i ceny nadále trvá. Žalobkyně souhlasila s postupem požadovaným žalovaným, tj. uskutečněním společné schůzky s předáním dokumentace a následným uzavřením dohody o ukončení díla a jeho zaplacení, Ing. [redacted] se však na předpokládané jednání na počátku roku 2013 nedostavil. O tom, že o podmínkách ukončení smlouvy bylo jednáno i následně, svědčí právě korespondence žalovaného a jeho právního zástupce. Předžalobní výzvy ani žaloba žádnou dohodu o narovnání nezmiňují, nezmiňují ani jinou dohodu. Žalobkyně nikde neuvádí takový skutkový děj svědčící o tom, že původní smlouva o dílo byla nahrazena dohodou o narovnání. To potvrzuje i žalobní petit, kde žalobkyně požaduje úhradu celé první části ceny díla bez slevy 10 %, která by z ní tvrzené uzavřené dohody vyplývala. Teprve při opakovaném projednání věci před soudem prvního stupně žalobkyně začala tvrdit, že měla být uzavřena dohoda o narovnání či jiná dohoda a žalobu vzala částečně zpět. Žalobkyně tak učinila až v době, kdy bezprostředně čelila námitce promlčení, tj. její argumentaci je nutno brát rovněž jako účelovou. Vždy po celou dobu soudního sporu tvrdila, že nebylo odstoupeno poprávu, že smlouva trvala v původním znění a žalovaný je povinen plnit. Nikdy netvrdila, že na základě dohody měla obdržet pouze plnění odpovídající 90 % původní částky. Tomu odpovídá i argumentace zástupkyně žalobkyně, která považovala pro běh promlčecí lhůty za rozhodující datum vystavení faktury. Přitom nevzala v úvahu otázku počátku běhu promlčecí lhůty, neboť jak již uvedl žalovaný prvotním vyjádřením v žalobě, kdy poukazoval na skutečnost, že smlouva mezi účastníky byla podepsána 15.7.2011, tak první fáze měla být hotova a připravena k vyúčtování nejpozději koncem srpna 2011 se splatností 14 dní, takže promlčení žalovaného nároku nastalo uplynutím tříleté promlčecí lhůty, nejpozději v září 2014, bez ohledu na to, zda bylo nebo nebylo odstoupeno po právu, neboť je to sama žalobkyně, která tvrdí, že dílo mělo být řádně a včas zhotoveno. Skutečnost, že žalobkyně vystavila fakturu s ročním zpožděním, nemá na běh promlčecí doby vliv. Nepříléhavá také argumentace žalobkyně ohledně formy uzavření tvrzené dohody o narovnání, když pro právní argumentaci na jednání předcházející účinnosti nového občanského zákoníku nelze nový právní předpis použít. Uzavírání smluv elektronickou poštou bez zaručeného podpisu bylo podle judikatury (např. rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 3210/2007 z 30.10.2009) vyloučeno. Žalovaný navrhol potvrzení napadeného rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle ust. § 201 o.s.ř. v návaznosti na ust. § 202 o.s.ř., bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o.s.ř. Dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Podle ust. § 642 odst. 1 obč. zák. až do zhotovení díla může objednatel od smlouvy odstoupit; je však povinen zaplatit zhotoviteli částku, která připadá na práce již vykonané, pokud zhotovitel nemůže jejich výsledek použít jinak a nahradit mu účelně vynaložené náklady.
8. Podle § 100 odst. 1 obč. zák. právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až 110). K promlčení soud přihledne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.
9. Podle § 107 odst. 1 obč. zák. právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení se promlčí za dva roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil.
10. Podle § 585 odst. 1 obč. zák. dohodou o narovnání mohou účastníci upravit práva mezi nimi sporná nebo pochybná. Dohoda, kterou mají být mezi účastníky upravena veškerá práva, netýká se práv, na něž účastník nemohl pomýšlet. Podle odst. 2 téhož ustanovení byl-li dosavadní závazek zřízen písemnou formou, musí být dohoda o narovnání uzavřena písemně; totéž platí, týká-li se dohoda promlčeného závazku.
11. V projednávané věci se odvolací soud ztotožňuje se skutkovými zjištěními i s právním posouzením soudu prvního stupně. Na odůvodnění napadeného rozsudku lze zcela odkázat. I podle názoru odvolacího soudu žalovaný v souladu s ust. § 642 odst. 1 obč. zák. od smlouvy o dílo, uzavřené účastníky 15.7.2011 dopisem z 15.8.2012 platně odstoupil, což potvrdil i následným dopisem ze 16.10.2012. Žalobkyni proto podle shora uvedeného ustanovení vznikl nárok na bezdůvodné obohacení představující již do té doby vykonané práce. Jestliže bylo prokázáno, že se žalobkyně o tomto svém nároku dozvěděla doručením dopisu žalovaného z 15.8.2012 nejpozději 24.8.2012, kdy na tento dopis písemně reagovala, ale žalobu podala až 6.8.2015, má i odvolací soud za to, že dvouletá promlčecí doba podle ust. § 107 odst. 1 obč. zák. uplynula nejpozději 24.8.2014. Za situace, kdy žalovaný vznesl za řízení před soudem prvního stupně námitku promlčení, nemohlo být žalobkyni její právo ve smyslu ust. § 100 odst. 1 obč. zák. soudem přiznáno. I ohledně posouzení skutečnosti, zda mezi účastníky došlo k uzavření dohody o narovnání ve smyslu ust. § 585 odst. 1 obč. zák. se odvolací soud s názorem soudu prvního stupně ztotožňuje. K uzavření takové dohody nedošlo, neboť z e-mailu žalovaného (jeho zástupce) z 11.12.2012 ani z následné korespondence účastníků a jejich chování nelze dovodit projev jejich vůle směřující ke vzniku dohody o narovnání (i z e-mailu jednatele žalobkyně z 11.12. a 20.12.2012 vyplývá, že považoval uzavřenou smlouvu za stále platnou). Jak správně uvedl soud prvního stupně lze chování účastníků vyložit jako pokus o mimosoudní vyřešení celé záležitosti. Shodný se soudem prvního stupně je i názor odvolacího soudu na nesplnění písemné formy dohody o narovnání ve smyslu ust. § 585 odst. 2 obč. zák. Z těchto důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako ve výroku věcně správný podle ust. § 219 o.s.ř., a to včetně výroku o nákladech řízení (když neshledal, že by některé žalovaným účtované náklady nebyly potřebné k účelnému bránění práva) potvrdil.
12. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle úspěchu v tomto řízení podle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaný byl v odvolacím řízení zcela úspěšný a náleží mu proto náhrada nákladů řízení v celkové výši 9 077 Kč. Tyto náklady představují mimosmluvní odměnu advokáta dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 5 400 Kč (§ 7 bod 5., § 11 odst. 1 písm. d/, g/ o.s.ř.). Za dva úkony právní pomoci po 2 700 Kč (vyjádření k odvolání, účast při odvolacím jednání), náhradu hotových výdajů advokáta dle vyh. č. 177/1996 Sb. ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 3) za dva shora uvedené úkony právní služby po 300 Kč, jízdné za cestu k jednání odvolacího soudu z Blatné do Českých Budějovic a zpět (155 km) osobním automobilem tovární značky Hyundai, registrační značky [redacted] při průměrné spotřebě vozidla podle technického

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

průkazu 5,1 l nafty/100 km ve výši 902,38 Kč, náhradu za promeškaný čas dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 600 Kč (§ 14 odst. 3) za 6 půlhodin po 100 Kč a 21 % DPH dle § 137 odst. 1, 3 o.s.ř. ve výši 1 575 Kč.

**Poučení:**

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

České Budějovice 1. října 2020

JUDr. František Kolář v. r.  
předseda senátu



Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

